ມິຊຊາອາທິດທີສອງກຳນົດປາສກາ ປີ A

ສະຫລອງພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ

ວັນທີ 19 ເມສາ 2020

ພຣະວໍລະສານໂດຍນັກບຸນຢວງ 20, 19-31

ໃນວັນຕົ້ນອາທິດເວລາຕົກຄໍ່າແລະປະຕູບ່ອນພວກລູກສິດໂຮມກັນຢູ່ນັ້ນກໍອັດໄວ້ຢ່າງແໜ້ນຍ້ອນຢ້ານພວກຢິວ. ພຣະເຢຊູເຈົ້າສະເດັດມາປະທັບຢືນຢູ່ກາງພວກເຂົາກ່າວວ່າ: “ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ພວກເຈົ້າ”. ກ່າວແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງສຳແດງພຣະຫັດແລະພຣະສີຂ້າງໃຫ້ພວກລູກສິດເບິ່ງ. ພວກລູກສິດພາກັນຊື່ນຊົມຍິນດີຍ້ອນໄດ້ເຫັນພຣະອົງເຈົ້າ. ພຣະອົງກ່າວເປັນຄັ້ງທີສອງວ່າ: “ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ພວກເຈົ້າ, ພຣະບິດາໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາແນວໃດ, ເຮົາກໍໃຊ້ພວກເຈົ້າໄປແນວນັ້ນດ້ວຍ”. ແລ້ວພຣະອົງຊົງເປົ່າລົມໃສ່ພວກເຂົາພ້ອມກັບກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງຮັບພຣະຈິດເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າໂຜດບາບໃຫ້ຜູ້ໃດບາບຜູ້ນັ້ນກໍຈະຫລຸດ, ແລະພວກເຈົ້າໜ່ວງຈ່ອງບາບຜູ້ໃດໄວ້ບາບຂອງຜູ້ນັ້ນກໍຈະຍັງຄ້າງຄາຢູ່”.

ສ່ວນໂທມາທີ່ມີຊື່ວ່າດີດີມ, ຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກສາວົກສິບສອງຄົນ, ບໍ່ໄດ້ຢູ່ນຳໝູ່ເວລາພຣະເຢຊູເຈົ້າປະຈັກມານັ້ນ. ພາຍຫລັງ, ພວກສາວົກອື່ນໆຈຶ່ງເລົ່າໃຫ້ໂທມາຟັງວ່າ: “ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະອົງເຈົ້າແລ້ວ.” ໂທມາຕອບວ່າ: “ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນຮອຍຕະປູຢູ່ທີ່ພະຫັດ,ບໍ່ໄດ້ເອົານີ້ວມືແຫຍ່ເຂົ້າຮອຍຕະປູນັ້ນແລະບໍ່ໄດ້ເອົາມືແຫຍ່ເຂົ້າຮອຍບາດບ່ອນພຣະສີຂ້າງແລ້ວ, ເຮົາກໍຈະບໍ່ເຊື່ອ.”

ແປດມື້ຕໍ່ມາ, ພວກສາວົກກໍໂຮມກັນອີກແລະໂທມາກໍຢູ່ນຳດ້ວຍ. ພຣະເຢຊູເຈົ້າສະເດັດມາໂດຍປະຕູຍັງອັດຢູ່. ພຣະອົງປະທັບຢືນກາງພວກເຂົາແລະກ່າວວ່າ: “ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ພວກເຈົ້າ.” ແລ້ວພຣະອົງກ່າວກັບໂທມາວ່າ: “ຈົ່ງເອົານີ້ວມືຂອງເຈົ້າແຫຍ່ເຂົ້າບ່ອນນີ້ແລະຈົ່ງເບິ່ງມືຂອງເຮົາ. ຢ່າດື້ດຶງອີກ, ແຕ່ຈົ່ງເຊື່ອເຖີດ.” ໂທມາຂາບທູນວ່າ “ໂອພຣະອົງເຈົ້າແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ !” ພຣະເຢຊູເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ໂທມາເອີຍ! ເຈົ້າເຊື່ອຍ້ອນເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຮົາ; ບຸນລາບແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອແມ່ນວ່າບໍ່ໄດ້ເຫັນ.”

ພຣະເຢຊູເຈົ້າຊົງທຳອັດສະຈັນອື່ນໆອີກຫລາຍຕໍ່ໜ້າພວກລູກສິດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຂຽນບັນທຶກໄວ້ກໍເພື່ອໃຫ້ພວກທ່ານເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະຄຣິສໂຕພຣະບຸດຂອງພຣະເປັນເຈົ້າ ແລະເມື່ອເຊື່ອດັ່ງນີ້ແລ້ວ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຊີວິດເດຊະພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

ນີ້ແມ່ນວາຈາຂອງພຣະຄຣິສໂຕເຈົ້າ

ບົດແບ່ງປັນ : ຢງ 20, 19-31

ວັນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ສະຫລອງໄຊຊະນະຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າເໜືອຄວາມຕາຍ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງກັບເປັນຄືນມາຈິງແທ້. ອັລເລລູຢາ! ແຕ່ພວກລູກສິດຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງເຫດການນີ້. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຢ້ານກົວແລະປິດປະຕູໄວ້. ຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກລູກສິດທຳໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ ຖ້າພວກເຮົາຫາກຂາດພຣະເຢຊູເຈົ້າແລ້ວຊີວິດຂອງພວກເຮົາກໍຈະຢູ່ໃນຄວາມມືດແລະຄວາມຢ້ານກົວ.

ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນພວກລູກສິດຢູ່ໃນຄວາມຢ້ານກົວພຣະເຢຊູເຈົ້າຈຶ່ງປະຈັກມາຫາພວກເຂົາ. ແຕ່ແມ່ນຍ້ອນພວກເຂົາມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ເປັນຈິດໜຶ່ງໃຈດຽວໃນຄຳພາວະນາພຣະເຢຊູເຈົ້າຈຶ່ງປະທັບຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ. ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າທ່າມກາງພວກລູກສິດນັ້ນຄື "ສັນຕິສຸກ". ສັນຕິສຸກນີ້ບໍ່ແມ່ນແບບຂອງໂລກ. ບໍ່ແມ່ນສັນຕິສຸກທີ່ຍາດຊີງມາໄດ້ດ້ວຍອຳນາດ, ພະລັງແລະຄວາມຮຸນແຮງ. ແຕ່ແມ່ນສັນຕິສຸກມາຈາກພຣະເຢຊູເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຜ່ານຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຕາຍ ແລະດຽວນີ້ພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນຊີບແລ້ວ.

ໃນວັນນີ້, ພວກເຮົາຜູ້ເປັນລູກສິດຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ, ພວກເຮົາສຳພັດສັນຕິສຸກຂອງພຣະອົງໄດ້ດ້ວຍວິທີໃດ? ພວກເຮົາສາມາດສຳພັດສັນຕິສຸກຂອງພຣະອົງໄດ້ໃນເວລາພວກເຮົາມາຊຸມນຸມພາວະນາ, ມາຟັງພຣະວາຈາແລະມາຮ່ວມພິທີບີປັງກັບພຣະອົງໃນພິທີບູຊາມິຊຊາ. ພວກເຮົາສາມາດສຳພັດສັນຕິສຸກຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າໄດ້ເມື່ອພວກເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງຮັກແພງພວກເຮົາຢູ່ສະເໝີ. ແລະເປັນຕົ້ນ, ພວກເຮົາສຳພັດສັນຕິສຸກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງເມື່ອເວລາພວກເຮົາຮັບສິນອະໄພບາບ. ຍ້ອນພຣະເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໃນຈິດໃຈພວກເຮົາ, ທຳໃຫ້ດວງໃຈຂອງພວກເຮົາເປັນດວງໃຈໃໝ່, ດວງໃຈທີ່ເຕັມດ້ວຍຄວາມຮັກ: ຮັກພຣະເຈົ້າແລະຮັກເພື່ອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ. ນີ້ແລແມ່ນສັນຕິສຸກທີ່ແທ້ຈິງທີ່ມາຈາກພຣະເຢຊູເຈົ້າ. ສັນຕິສຸກທີ່ມາຈາກການທໍລະມານ, ຕາຍແລະກັບເປັນຄືນມາຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພຣະເຢຊູເຈົ້າປະຈັກມາຫາພວກລູກສິດຫລັງຈາກໄດ້ກັບຄືນຊີບ, ພຣະອົງຈຶ່ງໃຫ້ພວກລູກສິດເບິ່ງຮອຍແພທີ່ພຣະຫັດແລະພຣະສີຂ້າງຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອຢັ້ງຢືນໃຫ້ພວກລູກສິດຮູ້ວ່າພຣະອົງແມ່ນພຣະອາຈານຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ໄດ້ຖືກຄຶງກາງເຂນແລະດຽວນີ້ໄດ້ກັບເປັນຄືນມາ. ແຕ່ພຣະອົງຢາກໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າທຳລ້ຳເລີກແຫ່ງການກັບເປັນຄືນມາຂອງພຣະອົງນີ້ແມ່ນໝາກຜົນແຫ່ງການໄຖ່ກູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳຢູ່ບົນກາງເຂນ. ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າແບບພາສາຂອງນັກບຸນເປົານັ້ນຄື: ເສັ້ນທາງແຫ່ງກາງເຂນແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ນຳພວກເຮົາໄປສູ່ສິມຸງຄຸນ. ເພາະຖ້າພວກເຮົາຮ່ວມທຸກນຳພຣະເຢຊູເຈົ້າ, ນຳພຣະອົງພວກເຮົາຈະໄດ້ຮອດ. ຖ້າພວກເຮົາຮ່ວມຕາຍນຳພຣະອົງ, ນຳພຣະອົງພວກເຮົາຈະມີຊີວິດ (ຣມ 6, 8).

ຂໍໃຫ້ກຳນົດປາສການີ້ເປັນໂອກາດຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍແຫ່ງການທໍລະມານແລະການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ. ພຣະອົງຕາຍເພື່ອໄຖ່ບາບພວກເຮົາ. ແລະພຣະອົງກັບເປັນຄືນມາເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຢ່າງໝັ້ນຄົງຖາວອນຮ່ວມກັບພຣະອົງຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ

ຄຸນພໍ່ ອັງຕວນ ກຽດຕິສັກ